

ת"פ (חיפה) 19269-08-24 - מדינת ישראל נ' אמר סלאח

ת"פ (חיפה) 19269-08-24 - מדינת ישראל נ' אמר סלאח מחוזי חיפה

ת"פ (חיפה) 19269-08-24

מדינת ישראל

נ ג ד

אמר סלאח (עציר)

בית המשפט המחוזי בחיפה

[21.04.2025]

כב' הנשיא, השופט אבי לוי

גזר דין

הנאשם, אמר סלאח, הורשע ביום 5.12.24 - בהתאם להודאותו במסגרת הסדר טיעון - בעבירות שנכללו בכתב אישום מתווך אשר הוגש נגדו, אשר עניין נשיאת נשך והובילתו לפי סעיפים 144(ב) רישה וסיפה לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין" או "החוק"), וכן סייע לירি מנשך חם לפי סעיפים 340(א) בצויף לסעיף 31 לחוק.

במסגרת ההסדר הנ"ל הסכם כי הצדדים יטענו לעניין העונש באופן חופשי.

עובדות כתוב האישום המתווך

ביום 26.7.24 בשעה 00:30 Uhr, הלך הנאשם ברוחב אל עין בכפר פוריידיס, סמוך לחנות המזון "킹ס טוטר" כאשר הוא נושא ומוביל על גופו אקדח מסווג גלוק, טען במחסנית ובה לפחות חמישה כדורי אקדח בקוטר 9 מ"מ, ונכנס לסמטה הסמוכה לחנות והנמצאת באחור מגוריים. כשהוא בסמיטה ס"ע הנאשם לאדם אחר, שזהותו אינה ידועה במדויק למשטרת, לרשות באמצעות האקדח, לפחות חמישה כדורים באוויר. באותה עת, שהו בקרבת הסמיטה שוטר ומתנדב משטרת. משמעו השוטר והמתנדב את קול הירי, נכנסו לנידית ונכנסו אל רחוב אל עין. לאחר ביצוע הירי, יצא הנאשם ברכיצה מן הסמיטה אל רחוב על עין, כשהוא נושא ומוביל את האקדח, המחסנית והכדורים ומשarra את נידת המשטרת, השליך את האקדח מידיו, ואולם האקדח נתפס על ידי השוטר והמתנדב והנאשם נעצר והוביל לתחנת המשטרת.

taskir לעניין העונש

ביום 9.1.25 הגיע שירות המבחן לתיק בית המשפט taskir לעניין עונשו של הנאשם. פורט, כי הנאשם הוא בן 20, רווק וטרם מעצרו הtaggor בפורידיס ועובד בתחנת דלק.

שירות המבחן התרשם מן הנאשם ככח המתקשה לשקל כדבוי את השלכות מעשו, וכן כמו שמתתקשה להציג לעצמו גבולות פנימיים, בעיקר במצב דחף. קצינת המבחן פירטה, כי הנאשם נocket בגישה מצמצמת בכל הנוגע למעורבותו עם גורמים שליליים בסביבת מקום מגורי. חרטתו בגין מעשיו ציינה ככזאת מהוות חריטה פורמלית בלבד.

שירות המבחן הצבע על מספר גורמים מרכזים מקדמי סיכון לעברינותו אצל הנאשם (אופי העבירות, העדר אמפתיה מצדיו וכן אותן הבדיקות שפורטו לעיל). לצד אלו ציינו מספר גורמים מהווים סיכון לשיקום (העדר הרשותות קודמות ותפקיד מסתגל).

לאור המקובל, ציון כי רמת הסיכון להישנות עבירות אלימות הינה ביןונית. הודגש, כי בעניינו של הנאשם גורמי הסיכון גורמים על גורמי הסיכון לשיקום. משאלה הם פני הדברים, לא היה אפשרות שירות המבחן לבוא בהמלצתו על אוזות חלופת ענישה או שיקום במסגרת הקהילה, עשוי להפחית את הסיכון להישנות עבירות נוספות. הומלץ להשית על הנאשם ענישה הרתעתית מאחריו סוג ובירח.

ראיות לעניין העונש המאשימה לא הציגה ראיות לעניין העונש בעניינו של הנאשם, ציינה כי הוא נעדר עבר פלילי.
טייעוני הצדדים לעניין העונש

ב"כ המאשימה המלומדת, עו"ד אביבית קבדה, הגישה מסמך טיעונים לעונש (טעת/1) בכתב והוסיפה על דברים אלו בע"פ. הפרקליטה الملומדת עמדה על המסוכנות הניבטת מן העבירות שביצעו הנאשם, ועל הצורך העז למגרן ולהשיט בגין ענישה הרתעתית - מחמירה. הודגש, כי עסקין בנשאה והובילו מתוכננת וכן סיוע לירוי בשטח בניו, על כל המשמעויות המסוכנות הנלוות למעשה שכזה. המאשימה הפנתה לפסיקה מתאיימה, ציינה, כי לשיטתה יש לשרטט בעניינו של הנאשם מתחם ענישה הנע בין 36 ל-54 חודשים למסר לריצוי בפועל. באשר לניסיבות שאין קשורות בביצוען של העבירות הזוכר, כי תסקרו שירות המבחן לא בא בסופו של יום בהמלצה שיקומית בעניינו של הנאשם, כפי שפורט לעיל. הפרקליטה התיחסה להודאותו של הנאשם ולהיעדר עבורי הפלילי, לצד הצורך בהרתעת הרבים נוכח מעשייו, וסבירה כי יש למקם את עונשו של הנאשם בחלוקת האמצעי של מתחם הענישה שהוצע, לצד ענישה נלוית וקנס כספי.

הגנה
ב"כ הנאשם המלומדת, עו"ד מיכל קורן, עמדה על כך כי מבצע העבירה העיקרי בתיק זה לא נתפס, בניגוד לנ宴ם שהיא לדבירה "שליח" בלבד. הסגנورية הצביעה בהקשר זה על גילו הצעיר יחסית של הנאשם ועל העדר עברו הפלילי. עוד הצביעה הסגנورية על פסיקה נוגגת, אשר לדידה מכווינה את בית המשפט לשרטט מתחם ענישה נמור בהרבה מזה שאליו עתירה המאשימה ומכל מקום, להציב את עונשו של הנאשם בתחום מתחם ענישה זה.

דבריו של הנאשם

ה הנאשם צין כי הוא מצטרע על מעשיו וביקש סליחה.

דיון והכרעה

ה-airor, המגולל בכתב - האישום, שבעובדותיו הודה הנאשם, נשיאתו, של נשך בלתי חוקי, הובילו, וסיווע לביצוע ירי מחיבת תגובה עונשית הולמת. מדינהRibonit וمتוקנת איננה יכולה לקבל תופעה שבסוגרתה נעשה שימוש כלשהו

בנשך שנושא שלא כדין, בטבורי של שטח בניו.

ככל, עת נפנים לבצע את מלאכת העונישה, העירקון המנחה שנקבע במסגרת תורה הבנית שיקול-הදעת השיפוטית, הוא עקרון ההלימה: משמע, שימור יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבות העונש ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג

העונש המוטל עליו ומידתו. על מנת לשמר יחס זה, עובר לקביעת העונש יש לשרטט מתחם עונש הולם, מתחזק

התחשבות בערך החברתי בו פגע המעשה, במידת הפגיעה בו, במדיניות העונישה הנוגגת ובנסיבות הקשורות בביבוצע העבירה. מכאן, לאחר קביעת המתחם, וככל שabit-המשפט לא מצא לנכון לסתות הימנו מטעמים של שיקום או של

הגנה על הציבור, יקבע העונש המתאים לנאים בשום לב לנסיבות האישיות ולנסיבות נוספים, הללו שאינם קשורים בביבוצע העבירה.

ההעברות החמורות שאוthon ביצעו הנאשם מהוות "airor אחד", שכן בהחלט קיימים בין קשר הדוק - העברות התרחשו חלק בלתי נפרד מן הסיווע לירি בסמטה ומריצת הנאשם לאחר מכן, כאשר הוא נושא את כל הנשך (ראו לעניין זה:

ע"פ 4910/13 ג'ابر' י' מדינת ישראל, מפי כב' השופט ברק-ארז (נתן ביום 29.10.14); ע"פ 9308/12 עיסא נ'

מדינת ישראל, נתן ביום 30.7.15). משכך, יקבע מתחם עונש אחד הולם לכל המעשים (סעיף 40יג(א) לחוק).

וודגש, על אף קביעה זאת, שומר בגישה העונש יחס הולם בין חומרת מכלול המעשים ומידת אשמו של הנאשם לבין

תקופת המאסר שהוא עליו לרצות (סעיף 40יג(ג) לחוק).

בכל הנוגע לערכים החברתיים המוגנים שנפגעו כפועל יוצא מעשיו של הנאשם, הרי שהדברים מובנים מאליהם.

הmóvel נשק ללא רשות על פי דין והמשיע לעשות בו שימוש פוגע בראש ובראשונה בביטחון המדינה ובמנגנון שלטונו; בשלום הציבור ובסדר הציבורי. הוא פוגע בביטחון הציבור וחושף אותוairaori טרור עין כמו גם פלילי

המבצעים באמצעות נשך המושג שלא חוק. הפגיעה בערכיהם אליהם במקרה זה היא ממשית.

מתאים לעברות שנכתבו במסמך של ע"פ 5522/20 חלייחל נ' מדינת ישראל (נתן ביום 21.2.24)

והנוגעים לעברות שעוניין נשיאה או הובילו של כל נשך, ולפיהם -

"סעיף 144(ב) לחוק העונשין אוסר על נשיאה או הובילו של כל-נשך, "בלא רשות על פי דין". האיסור נועד להגן על

ערך חי האדם, שלמות גופו ונפשו, כמו גם לקדם את השמירה על הסדר הציבורי ואורח חיים תקין, שלו ובטוח...

עבירה זו, כמו יתר עברות הנשך, נועדה למנוע התנהגות מסוכנת, ולמזער את הפוטנציאל לגרימת נזקים חמורים.

אכן, נשיאה והובילו של כל-נשך, הרי היא לעיטים רק הסוגית הראשונה, בואה מעשים חמורים יותר..." (ההדגשה אינה במקור).

על מנת לשפט כדבוי את מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם בפסיכה רחבה העוסקת בעבירות נשך (נשאה והובלה) וכן בעבירות ירי מנשך חם (ויסוע להן) נמצאי למד, כי בשנים האחרונות חלה מגמת החמרה בעונשה, הבאה לידי ביטוי בפסקת הערכאות השונות הנוגעת לעבירה אלו.

כאן המקום להביא את עדותו הנוכחית והבלתי מתאפשרת של בית המשפט העליון, עליה חזר פעמי' אחר פעמי' בשנים האחרונות, בצוינו כי נשך בלתי-חוקי, המוחזק בידים בלתי-מוסמכות, עלול בסופו של יום להגיע לככל שימוש מסוכן כפי שakan קרה בណדון דיזן.

ראו למשל הדברים שנכתבו במסגרתו של ע"פ 4406/19 מדינת ישראל נ' סובח, פסקאות 16-17 (ניתן ביום 5.11.2019 ולפיהם -

"השימוש בנשך חם ככלי ליישוב סכסוכים הפך לרעה חולה, וcumusta של יום ביוומו גובה ח"י אדם ולעתים אף את חייהם של חפים אשר כל חטא היה כי התהלוכו באוטה עת ברוחבה של עיר. בשנים האחרונות אף חלה עליה מתמדת במספר אירוני הרי המדויקים למשטרה (ראו למשל: דו"ח מבקר המדינה התמודדות משטרת ישראל עם החוקת אמצעי לחימה לא חוקיים ואירוני ירי ביישובי החברה הערבית ובישובים מעורבים 28 (2018)). על רקע המיצאות אותה אנו חוזים למרבה הצער מדי יום, אנו עדים לкриאה ציבורית נרגשת להגברת האכיפה כלפי עבירות נשך - ולהחמרה במידיניות הענישה הנוגגת[...]."

ברא, כי משקל ניכר בקביעת העונש בעבירות של החזקה ונשאת נשך יש לתלות באופי הנשך, במידה קטלניתו, בכמות הנשקים המוחזקים, בתחרמושת שנתפסה לצד וкоץ"ב. למעשה, "ככל עבירה, גם בעבירות נשך קיימים מדרגות של חומרה, ושומה על בית המשפט להביאו בחשבון בבואה לקבוע את מתחם העונש ההולם" (ע"פ 9702/16 אלולאייה נ' מדינת ישראל, פסקה 8, ניתן ביום 13.9.17) (ראו בנוסף לעניין זה: ע"פ 4059/17 סלמה נ' מדינת ישראל, פסקה 5, ניתן ביום 24.4.18).

ככל, מדיניות הענישה הכללית לעבירות שעניין נשאה והובלה של נשך שלא כדין באה ידי ביטוי במסגרתו של ע"פ 5602/22 מדינת ישראל נ' פלוני, ניתן ביום 14.9.22, שם נקבע, כי מתחם הענישה הריגל שראוי לקבוע לנאים בגין נשאה בלתי-חוקית של נשך חם במרחב הציבורי נע בין 30 ל-42 חודשי מאסר בין סrogate וברית. {עוד ראו - ע"פ 4077/22 מדינת ישראל נ' פלוני, ניתן ביום 28.7.22; ע"פ 9228/23 אגבאריה נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 26.5.24}

עוד יש לציין, כי במסגרתו של תיקון מס' 140 לחוק העונשין (תיקון מס' 140 - הוראת שעה), התשפ"ה-2025, הבא לידי ביטוי בסעיף 144(ז) לחוק, עוגנו עונשים מזעריים הנוגעים לעבירות שעניין החזקה, הובלה או סחר בנשך שלא כדין. בתיקון נקבע, כי העונש שיוטל על העבריין במקרים אלו "לא יחתת ... מרבע העונש המרבי שנקבע לאוותה עבירה, אלא אם כן החלטת בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשמו, להקל בעונשו;...".

בלשכה, כי במסגרת של אירוע זה אין עבירות נשיאת הנشك עומדת לבדה, אלא היא מצטרפת לעבירה העוסקת בסיווע לירי מנסק חם; ראו, והשו, מספר מקרים העוסקים בעבירות ירי מנסק חם (וiodgash, כי מקרים אלו חמורים יותר מעניןינו שכן עסקינו בעבירות מגמרות, אשר חלקן אף יצרו סכנה ממשית, ולא סייע להן כבתייק דכאן) - ע"פ 17/17 9830 חמדזה נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 8.3.18) - הושתו 30 חודשים לרצוי בפועל; ע"פ 1509/20 מדינת ישראל נ' נבארי (ניתן ביום 2.7.20) - הושתו 36 חודשים לרצוי בפועל; ע"פ 1244/15 אבו אמר נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 18.4.16) - הושתו 44 חודשים לרצוי בפועל; ע"פ 8322/21 דחלה נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 13.4.22) - הושתו 36 חודשים.

בשלב זה, יש להתייחס אל הנسبות הקשורות לביצוע העבירה (אלו המצביעות בסעיף 40ט לחוק).

חלקן של הנאים בביצועה של עבירת הירי אינם בלבד, שכן הוא ס"ע לאחר לבצע ויישל חמישה כדורים באוויר מן הסמטה. עם זאת, לאחר מכן, ביצע עבירה מגמרת של נשיאת נשק כשהוא רץ ונושא באמצעותו את האקדח (מסוג גלוק) כשהוא טעון במחסנית. ברוי, כי נשיאת אקדח טעון במחסנית ובה, לכל הפחות, חמישה כדורים היא חמורה ומגלמת בה סיכון רב. למקרה המזל, אירוע זה הסתיים ללא פגיעות בגוף או ברכוש. הנאשם הבין היטב את מעשיו, ולראיה השליך את האקדח מידיו משחובו בנידת. הוא היה צריך להימנע מללבצעם. אין במקרה סיג לאחריות פלילית כלשהוא הנזקף לצרכו.

לאור כל המקובל, מצאתי לנכון לקבוע מתחם עונשה בעניינו של הנאשם אשר נע בין 30 ל-44 חודשים לרצוי בפועל, לצד עונשים נלוויים.

מכאן, ראוי לבחון מהו העונש המתאים לנאים בשים לב לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה (סעיף 40יא לחוק). אכן יש לזכור לזכותו של הנאשם את החיסכון המשמעותי בזמן שיפוטו יקר, הנגרר מהודאותו ומנטלת האחוריות שביצע. עברו הפלילי נקי. ברוי, כי עונש מאסר ממושך ופגע בנאים שגילו צער. אזכיר, כי התスクיר לעניין העונש בעניינו של הנאשם נמנע מלבוא בהמלצת טיפולית מן הnimokim שפורטו לעיל.

עוד סברתי כי ברגע דא בהחלט יש מקום להכליל בתוככי מתחם העונשה את השיקול שעוניינו בהרעתה הרבים (בהתאם לסעיף 40ז לחוק); תוך העברת מסר לציבור הרחב שהנתנהגות דומה אינה מקובלת במחוזותינו.

לאחר ש שקלתי את כל השיקולים הדרושים לכך, מצאתי לנכון להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 31 חודשים מאסר לרצוי בפועל מיום מעצרו.
ב. 10 חודשים מאסר על תנאי שלא יעבור במשך 3 שנים עבירות נשחק לפי סעיף 144 לחוק העונשיין.

זכות ערעור כחוק
ניתן היום, כ"ג ניסן תשפ"ה, 21 אפריל 2025, במעמד הצדדים.